

نظام بیمه اجتماعی در پادشاهی

عربستان سعودی*

ترجمه منصوره حَکَمَى

کشور پادشاهی عربستان سعودی عضو سازمان بین‌المللی کار، اتحادیه کشورهای عربی و سازمان کار اعراب است. این کشور در وسط سه قاره قدیمی جهان (آسیا، آفریقا و اروپا)، در جنوب غربی آسیا واقع شده است و با مساحتی به وسعت ۲,۲۴۰,۰۰۰ کیلومتر مربع، هشتاد درصد کل مساحت شبه جزیره عرب را تشکیل می‌دهد. از طرف شمال با کشورهای اردن، عراق و کویت، از طرف جنوب با عمان و یمن، از طرف شرق با خلیج عربی [فارس]، بحرین، قطر و امارات عربی متحده و از طرف غرب با دریای سرخ هم مرز است. این کشور هم مرکز دنیای اسلام و هم مرکز دنیای عرب به حساب می‌آید. اسلام بیش از ۱۴۰۰ سال پیش در این شبه جزیره ظهر کرد و متعاقب آن در سراسر جهان گسترش یافت. در این پادشاهی اماکن مقدسی وجود دارد که میلیون‌ها مسلمان از سراسر جهان برای زیارت به آن جا می‌آیند.

* "Social Insurance System of the Kingdom of Saudi Arabia", *International Social Security Review*, Vol. 50, 3197.

پادشاهی سعودی در نتیجه برنامه‌های عمرانی و پنج ساله بلندپروازانه خود اخیراً شاهد پیشرفت جامعی بوده است. تاکنون پنج برنامه پنج ساله به اتمام رسیده و ششمین برنامه در حال اجرا است. پادشاهی عربستان در نتیجه اجرای برنامه‌های مزبور از نظر برنامه‌ریزی شهری، خدمات عمومی، فرودگاه‌ها، ارتباطات و مخابرات، هتل‌ها، بهداشت و درمان، آموزش و پژوهش، صنعت و کشاورزی به یک کشور مدرن تبدیل شده است.

این کشور حدود هفده میلیون نفر جمعیت دارد که از این تعداد تقریباً $۱۲/۵$ میلیون نفر اتباع عربستان سعودی هستند و $۴/۵$ میلیون نفر افراد مهاجر با تابعیت‌های گوناگون که به اجرای طرح‌های عمرانی اشتغال دارند. مردم به فعالیت‌های مختلف اقتصادی از قبیل کشاورزی، تجارت، مرتع داری، ماهیگیری و بهویژه صنایع نفت و غذایی مشغول هستند. عربستان سعودی کشوری پادشاهی است. دولت مرکزی، شورای دولتی به نمایندگی از طرف تمامی طبقات شهروندان و شوراهای منطقه‌ای و محلی پادشاه را یاری می‌کنند.

زمینه تاریخی بیمه اجتماعی در عربستان سعودی. بیمه اجتماعی، به مفهوم نوین آن در سال ۱۳۸۹ هجری قمری (۱۹۶۹ میلادی) تشکیل شد. ولی مفاهیم و اهداف آن در تاریخ کهن اسلام ریشه دارد.

بر پایه تعالیم اسلامی که حاکم را به تضمین همبستگی اجتماعی ملزم می‌سازد، اولین مقرری بازنیستگی کهنسالی حدود ۱۴۰۰ سال پیش (در ابتدای برقراری حکومت اسلامی) از سوی خلیفه عمر بن الخطاب، به یک پیرمرد نایبیانی یهودی پرداخت شد. ولی همچنین مقرر کرده بود در چارچوب همبستگی اجتماعی به هر کودک بر حسب سن او مقرری و مزایای دیگر پرداخت شود. حکام مسلمان بعدی همین روش را دنبال کردند. این‌گونه حقوق بازنیستگی و کمک‌های مالی از بیت‌المال (که امروز خزانه‌داری دولتی نامیده می‌شود) پرداخت می‌شد و سرمایه آن از طریق زکات تأمین می‌شد که دین اسلام بر منابع مازاد اغنية با نرخ $۲/۵$ درصد در سال وضع کرده است. اگر پول زکات برای این منظور کافی نبود، از اغنية خواسته می‌شد کمک‌های بیش‌تری پرداخت کنند. بعدها، قبل از برقراری نظام بیمه اجتماعی، بر طبق قانون کار و کارگر مبالغه زیاد و خسارت‌های کلانی برای خدمات شغلی پرداخت می‌شد. در حقیقت اصول

همبستگی اجتماعی به اتکای برنامه‌های گوناگون و یا نظام‌های قبیله‌ای به اجرا در آمده‌اند. به علاوه، دین اسلام به عنوان یک اصل کلی شخصی را که به شخص دیگری آسیب برساند ملزم به پرداخت دیه کرده است. مقدار این مبلغ کلان از سوی حاکم تعیین می‌شود، و هرچند وقت یکبار بر حسب قدرت خرید پول تغییر می‌یابد.

نظام موجود بیمه اجتماعی و برنامه‌های مربوط به آن، قانون بیمه اجتماعی سعودی چارچوب کلی بخش‌های بیمه اجتماعی را که در این کشور دایر شده‌اند و یا نهایتاً در آینده مطرح خواهند شد مشخص می‌سازد. این قانون جزئیات مربوط به دو بخش سانح شغلی (برای بیمه در برابر آسیب‌های شغلی و بیماری‌های ناشی از کار) و مقررات سالانه (برای بیمه بازنشستگی، از کارافتادگی و بازماندگان) را که پیش از همه دایر شده بودند، در بر می‌گیرد. قانون مذبور همچنین تصريح می‌کند که شورای وزیران می‌تواند تصمیم بگیرد که شعبه‌های دیگری از بیمه اجتماعی را نیز دایر کند؛ از جمله پرداخت خسارت برای ناتوانی موقت به دلیل بیماری یا حاملگی، اعانه به خانواده، مقرری ایام بیکاری و هرگونه پرداخت دیگری که در حیطه تأمین اجتماعی قرار می‌گیرد. ولی هیچ تصمیمی برای اجرای این گونه برنامه‌ها اتخاذ نشده است چرا که هیچ نیاز فوری برای آن‌ها وجود نداشته است.

ویژه‌گی‌های نظام بیمه اجتماعی

قانون بیمه اجتماعی به موجب فرمان سلطنتی شماره م-۲۲ مورخ ۱۳۸۹/۹/۶ هجری قمری (برابر با ۱۵ نوامبر ۱۹۶۹) تصویب شد. یکی از کارشناسان سازمان بین‌المللی کار در تهیه پیش‌نویس قانون مذبور همکاری داشته است. نظام بیمه اجتماعی^۱ نظامی است متکی بر درآمدهای خود که عمدهاً برپایه پرداخت‌های مستخدمین و کارفرمایان با نرخ‌های تعیین شده از سوی قانون مذبور، درآمد حاصله از سرمایه‌گذاری صندوق‌های ذخیره نظام تأمین اجتماعی، یارانه سالانه تعیین شده در بودجه عمومی برای جبران کسری ناشی از پرداخت‌های بیمه، و دیگر آشکال درآمد، کار می‌کند.

1. Social Insurance System (SIS)

صندوق بیمه اجتماعی از نظر درآمدها، از بودجه عمومی مستقل است. این صندوق توسط یک سازمان مستقل موسوم به سازمان عمومی بیمه اجتماعی^۱ اداره می‌شود و به موجب شرایط قیدشده درقانون بیمه‌های اجتماعی دارای هویت قانونی مستقل بوده و از استقلال مالی و اداری برخوردار است.

تمامی کارگران بخش خصوصی که عمدتاً در پادشاهی عربستان سعودی شاغل هستند و کارگران بخش دولتی که تابع برنامه‌های بازنیستگی دولت در مورد کارکنان کشوری و اعضای نیروهای مسلح نیستند، بدون توجه به سن یا جنسیت، تحت پوشش نظام بیمه اجتماعی قرار دارند. نظام مزبور در مراحل اولیه اجرایی، کارگران خارجی را همانند کارگران سعودی تحت پوشش قرار می‌داد. ولی در سال ۱۴۰۷ هجری قمری (۱۹۸۷ میلادی)، مقرر شد که پوشش بیمه‌ای کارگران خارجی تحت "شعبه مستمری سالانه"^۲ قطع شود ولی پوشش آن‌ها تحت "شعبه حوادث شغلی"^۳ حفظ گردد.

قوانين بیمه اجتماعی در هر دو بخش، یعنی شعبه مقری سالانه و شعبه سوانح شغلی، اجباراً در مورد تمامی کارگرانی که حائز شرایط باشند، اعمال می‌شود.

قانون بیمه اجتماعی مرحله به مرحله مطابق با تسهیلات موجود به اجرا در می‌آید. وزیر کار و امور اجتماعی مراحل اجرای هر دو بخش بیمه را بنا به توصیه هیئت مدیره سازمان عمومی بیمه اجتماعی تعیین می‌کند. نظام بیمه اجتماعی در حال حاضر همه کارگران کارخانه‌هایی را که دارای ده کارگر یا بیشتر می‌باشند تحت پوشش قرار می‌دهد. بخش‌های دیگری از برنامه بیمه اجتماعی بنابر تصمیم شورای وزیران می‌تواند به مورد اجرا گذاشته شود.

کارفرمایان و کارگران بیمه‌شده از طریق نمایندگان خود در هیئت مدیره که متشكل از یازده عضو است، در مدیریت سازمان عمومی بیمه اجتماعی شرکت دارند. از این یازده عضو سه نفر نماینده کارفرمایان و سه نفر نماینده کارگران‌اند.

قانون بیمه اجتماعی در مدیریت نظام بیمه، تلفیقی از تمرکز و عدم تمرکز را ممکن کرده

1. General Organization for Social Insurance (GOSI)

2. Annuities Branch

3. Occupational Hazards Branch

است. نگرش تمرکزگرایی که در تنظیم خطمشی اجرایی، جهتگیری، نظارت و پیگیری تجلی می‌یابد، از سوی هیئت مدیره و سازمان مرکزی بیمه اجتماعی که بخش‌های آن به صورت متتمرکز عمل می‌کنند، اتخاذ می‌گردد. از سوی دیگر، عدم تمرکز در عملیات نظام بیمه اجتماعی بدین معنا است که این عملیات توسط دفاتر محلی سازمان عمومی بیمه اجتماعی یا همکاری شبکه‌ای از شعبات بانک‌های محلی و خارجی صورت می‌گیرد که برای پرداخت نقدی مقرری بیمه به افراد ذی نفع در محل اقامت آنان گمارده شده‌اند.

هرگونه توافقی بین کارفرما و کارگر که آن دسته از امتیازات کارگران را که بر اساس نظام بیمه اجتماعی به رسمیت شناخته شده کاهش دهد، محدود است. همچنین، به استثنای حدی که مقررات در مورد دستمزد‌ها تعیین کرده است، مقرری بیمه اجتماعی قابل انتقال یا انضمام نیست.

گستره پوشش بیمه

کارگران مزد و حقوق بگیر که برای یک یا چند کارفرما در بخش خصوصی کار می‌کنند، و همچنین کارمندانی که از برنامه‌های بازنیستگی خدمات کشوری یا لشکری بهره نمی‌گیرند، تحت پوشش نظام بیمه اجتماعی قرار دارند. هیچ کارگری به جز کارکنان آرامکو^۱، که قبل از اجرای نظام بیمه اجتماعی تحت پوشش برنامه‌های بازنیستگی و پرداخت خسارت آن شرکت قرار داشتند، از برنامه‌های بیمه اجتماعی خصوصی بهره نگرفته است. پس از برقراری نظام بیمه اجتماعی، به آرامکو اجازه داده شد که همچنان به اجرای برنامه خود ادامه دهد. این برنامه به صورت یک برنامه مکمل در کنار امتیازات نظام بیمه اجتماعی قرار گرفته است.

افراد زیر تحت پوشش نظام بیمه اجتماعی قرار نمی‌گیرند:

- کارکنان دولت و اعضای نیروهای مسلح که تحت پوشش برنامه‌های کشوری و لشکری قرار دارند.

- کارکنان خارجی شاغل در نمایندگی‌های بین‌المللی، سیاسی یا نظامی.

- کارگران مزدبگیر شاغل در جنگل‌داری، مرتع‌داری و یا دیگر فعالیت‌های مشابه.
- کارگرانی که در دریا کار می‌کنند، از جمله ماهیگیران.
- خدمت‌کاران خانگی به جز رانندگان، سرایداران، مأموران آسانسور و باغبانان.
- صنعت‌کاران (شاغل در منازل).
- اعضای خانواده کارفرما از جمله همسر، پسر و برادران زیر بیست سال، دختران و خواهران مجرد و والدین.

مقرراتی‌های شعبه سوانح شغلی

این شعبه خطرات ناشی از حوادث شغلی را تحت پوشش قرار می‌دهد. قانون بیمه اجتماعی خدمات شغلی را که شامل کلیه حوادث مربوط به کار، سوانح جاده‌ای و بیماری‌های شغلی ناشی از انجام حرفه یا کار ویژه هستند، به قرار زیر تعریف کرده است:

حوادثی که در محل کار برای کارگران بیمه شده رخ می‌دهد. این حوادث شامل مواردی می‌شود که کارگران به دلیل نوع کار و یا در نتیجه انجام کار مربوطه، صرف‌نظر از علت یا علل این‌گونه حوادث، و در حین حضور در محل کار و در محدوده ساعت‌های رسمی کار، دچار آن می‌شوند. حادثی که کارگر بیمه شده در حین انجام مأموریت دچار آن می‌شود. این موارد شامل حوادثی می‌شود که در حین سفر برای انجام وظیفه محوله از سوی کارفرما رخ می‌دهد. حوادث جاده‌ای. این موارد شامل حوادثی می‌شود که در مسیر رفت و برگشت از محل زندگی تا محل کار و، یا در مسیر رفت و برگشت از محل کار تا محل صرف غذا رخ می‌دهند. بیماری‌های شغلی. این موارد شامل بیماری‌هایی می‌شود که کارگر در نتیجه انجام کار یا حرفه‌ای به خصوص بدان مبتلا می‌شود. در فهرست بیماری‌های شغلی، این مشاغل و انواع بیماری‌های ناشی از اشتغال به آن نام برده شده است. بیماری شغلی یک آسیب شغلی به حساب می‌آید حتی اگر علائم آن پس از قطع استخدام و یا قطع اشتغال کارگر بیمه شده ظاهر شود.

برخورداری از مقرراتی بیمه سوانح شغلی. متعاقب یک آسیب شغلی بلافاصله پس از وقوع حادثه و یا بروز علائم بیماری شغلی، بدون آنکه شخص آسیب‌دیده مجبور به گذراندن دوره

انتظار یا پشتسرگذاشتن حداقل دوره بیمه باشد، استفاده از مقرری امکان پذیر است. شخص آسیب دیده پس از ترک استخدام در جایی که دچار آسیب شده است، و در صورت وخیم شدن و یا مزمن شدن اوضاع و احوال وی که ناشی از آسیب دیدگی اولیه باشد، همچنان از دریافت مقرری بیمه برخوردار خواهد بود.

در ادامه مزایای اعطایی به شخص آسیب دیده و یا افراد تحت تکفل وی به دلیل آسیب

شغلی تعریف می شود:

مراقبت های درمانی جامع. این مورد شامل کمک های اولیه ای می شود که بلا فاصله پس از بروز حادثه، از سوی کارفرما تأمین می شود. همچنین شامل مراقبت های درمانی مورد نیاز و تعریف شده از سوی سازمان عمومی بیمه اجتماعی به شرح زیر می گردد:

- خدمات پزشکی عمومی و متخصصان پزشکی مانند دندانپزشک و خدمات مربوطه؛
- معاینات پزشکی از هر نوع و تأمین دارو؛
- انداه های مصنوعی یا هرگونه اتصالات جراحی که برای برطرف ساختن آسیب وارده لازم است، از جمله عینک، و حفظ و نگهداری و تعویض این قطعات در صورت لزوم؛
- مراقبت های پزشکی از سوی سازمان عمومی بیمه اجتماعی در بیمارستان های وابسته به سازمان یا در داروخانه ها، کلینیک ها یا بیمارستان های خصوصی طرف قرارداد سازمان، به طور رایگان در اختیار فرد آسیب دیده قرار می گیرد. مراقبت های پزشکی بدون هیچ گونه محدودیت زمانی و تا زمانی که شرایط شخص آسیب دیده ایجاب کند، ارائه می شود.

قانون مزبور به سازمان عمومی بیمه اجتماعی، اجازه می دهد تا مؤسسات مناسبی برای بازپروری و آماده سازی شخص آسیب دیده هم از نظر جسمانی و هم از نظر شغلی ایجاد نماید و همچنین کارگاه های ویژه ای برای استخدام افراد معلول که در کاریابی در بازار کار ناتوان هستند و افرادی که دچار آسیب های شغلی شده اند تأسیس کند.

مقرری روزانه. شخص بیمه شده ای که در اثر آسیب دیدگی شغلی موقتاً قادر به کار نیست در ازای هر روزی که در طول دوران معلولیت نتواند کار کند، از جمله ایام تعطیل و روزهای استراحت، مستحق دریافت مقرری روزانه خواهد بود که مقدار آن به نرخ ۷۵ درصد دستمزد

روزانه محاسبه خواهد شد. در صورتی که شخص بیمه شده به هزینه سازمان عمومی بیمه اجتماعی در یک مرکز درمانی تحت درمان قرار داشته باشد، این نرخ به پنجاه درصد کاهش خواهد یافت. تا زمانی که شخص معلوم توانایی کاری خود را بازیابد، یا مورد درمان کامل قرار گیرد، یا وضعیت او به عنوان معلولیت دائمی ثبت شود، مقرری روزانه همچنان پرداخت خواهد شد.

هزینه‌های حمل و نقل و اسکان. سازمان عمومی بیمه اجتماعی هزینه‌های رفت و برگشت اشخاص آسیب‌دیده از محل اقامت به مرکز درمانی را پرداخت می‌کند. اگر شرایط ایجاد کند که شخص آسیب‌دیده در یک مرکز درمانی دور از شهر محل اقامت تحت مداوا قرار گیرد و لازم باشد در آن شهر بهمنظور درمان اقامت گزیند، سازمان عمومی بیمه اجتماعی هزینه‌های اقامت و همچنین رفت و آمد و اقامت یک نفر همراه را در صورت لزوم حضور وی برای مراقبت از شخص آسیب‌دیده، تقبیل خواهد کرد.

ازکارافتاده‌گی دائم کلی و جزئی. در صورت بروز معلولیت کامل و دائم ناشی از آسیب‌دیدگی شغلی، شخص آسیب‌دیده مستحق دریافت مقرری ماهانه‌ای (حق بازنشستگی) معادل با ۷۵ درصد میانگین دستمزد ماهانه در طول سه ماهه آخر ماقبل بروز سانحه، خواهد بود و مقدار چنین مقرری به هیچ وجه کمتر از ۲۵۰ ریال سعودی نخواهد بود. این مقدار حداقل، بنا به تصمیم هیئت مدیره سازمان عمومی بیمه اجتماعی در صورت بروز تغییرات در هزینه‌های زندگی، افزایش می‌یابد.

ازکارافتاده‌گی دائم جزئی. در صورت بروز معلولیت جزئی و دائمی یا نقص عضو ناشی از آسیب‌دیده‌گی ناشی از کار که معادل سی درصد یا بیشتر از سی درصد ازکارافتاده‌گی کامل باشد، شخص آسیب‌دیده مستحق دریافت مقرری ماهانه معادل با مبلغی برابر با حاصل ضرب درصد ازکارافتاده‌گی و مقدار مقرری قابل پرداخت برای ازکارافتاده‌گی کامل، به همان صورت است که گفته شد.

تعیین میزان معلولیت، و معاینه دوره‌ای، درجه ازکارافتاده‌گی ناشی از آسیب‌دیده‌گی ناشی از کار مطابق با جدول نرخ‌های معلولیت که برای هر یک از اعضای بدن تعیین شده مشخص

می‌گردد. برای این ارزیابی، ماهیت نقص عضو، وضعیت عمومی شخص آسیب‌دیده، سن، شغل، استعدادهای جسمانی و عقلانی و توانایی‌ها و خصوصیات حرفه‌ای وی مدنظر قرار می‌گیرد.

لازم است که شخص آسیب‌دیده در طول پنج سال اول دریافت مقرری، مورد معاینات پزشکی دوره‌ای قرار گیرد. اگر این معاینات، افزایش یا کاهش در میزان ازکارافتداده‌گی را نشان دهد، در آن صورت مقرری وی مورد تجدیدنظر قرار خواهد گرفت و میزان آن افزایش و یا کاهش خواهد یافت و یا شخص آسیب‌دیده با توجه به تغییرات حاصله در میزان ازکارافتداده‌گی، به جای مقرری یک مبلغ کلی دریافت خواهد کرد.

در پایان دوره پنج ساله مزبور، مقرری به صورت نهایی در خواهد آمد. ازکارافتداده‌گی، بنا به تصمیم شورای عالی پزشکی در سازمان عمومی بیمه اجتماعی تعیین می‌شود. شخص آسیب‌دیده می‌تواند در برابر هیئت استیاف پزشکی که در مقر مرکزی سازمان عمومی بیمه اجتماعی تشکیل می‌شود، علیه تصمیم مزبور تقاضای تجدیدنظر کند.

مقرری برای شخص مراقبت‌کننده. اگر مشخص شود که برای کمک در انجام فعالیت‌های روزانه شخص ازکارافتداده به یک مراقبت‌کننده نیاز است، تا پنجاه درصد مقدار اصلی مقرری ازکارافتداده‌گی به شخص بیمه شده پرداخت خواهد شد تا بتواند هزینه‌های مربوط به شخص مراقبت‌کننده را تأمین کند.

کمک عائله‌مندی. کسی که مقرری ازکارافتداده‌گی دریافت می‌کند و سرپرست خانواده است، مستحق دریافت مقرری خانواده خواهد بود که ده درصد مبلغ مقرری برای اولین فرد تحت تکفل و پنج درصد برای سایر اعضای خانواده تا حد اکثر بیست درصد درنظر گرفته شده است. این مبلغ در صورت تغییر هزینه‌های زندگی، بنا به تصمیم هیئت مدیره سازمان عمومی بیمه اجتماعی افزایش می‌یابد.

غرامت مقطوع. در صورت معلولیت یا نقص عضو جزئی و دائمی ناشی از آسیب‌دیده‌گی ناشی از کار تا حد اکثر ده درصد و حداقل سی درصد، شخص ازکارافتداده حق دریافت غرامت نقص عضو مقطوع به میزان ۳۶ برابر مقرری ماهانه برای ازکارافتداده‌گی جزئی و دائمی را دارد.

مقرری بازماندگان. در صورت مرگ شخص بیمه شده در اثر آسیب دیده گی ناشی از کار، اعضاخانواده تحت تکفل وی حق دریافت مقرری ماهانه برابر با مقدار مقرری معلوماتی کامل دائمی خواهد داشت. از این مبلغ مقرری ماهانه، پنجاه درصد به بیوه متوفی و بیست درصد به هر یک از بازماندگان، شامل فرزندان ذکور، والدین، و برادران که به شرح زیر حائز شرایط لازم باشند، پرداخت خواهد شد:

- بیوه و دختران و خواهران مجرد متوفی؛
- پسران صغیر و برادران زیر بیست سال؛ پسر یا برادری که در یک مؤسسه آموزشی یا حرفه‌ای مشغول ادامه تحصیل باشد تا سن ۲۵ سالگی و یا تازمانی که تحصیلات خود را به اتمام برساند (قبل از ۲۵ سالگی)، همچنان مقرری دریافت خواهد کرد. اگر پسر یا برادر نتواند کار کند، تازمانی که کارکردن برایش امکان پذیر شود، مقرری دریافت خواهد کرد؛
- مادر؛
- پدر در صورتی که سن اش بیش از شصت سال باشد و قادر به کارکردن نباشد؛ لازم به یادآوری است کل مبلغ دریافتی توسط بازماندگان نباید بیش تر از مبلغ مقرری باشد.

مقرری یتیم. پسر، دختر، برادر یا خواهری که هر دو والدین خود را از دست داده باشد، سهم خود را از کل مقرری دریافت خواهد کرد.

کمک هزینه برای مراسم تدفین. اگر شخص بیمه شده بر اثر آسیب دیدگی شغلی فوت کند، یا اگر دریافت‌کننده مقرری معلوماتی کامل دائمی فوت کند، کمک هزینه‌ای در اختیار شخصی که هزینه تدفین را تقبل خواهد کرد، قرار خواهد گرفت. مقدار این کمک هزینه بدون استثناء برای همه مناطق پادشاهی عربستان تعیین شده و تابع تغییرات شاخص هزینه زندگی خواهد بود.

کمک هزینه ازدواج. اگر بیوه، دختر یا خواهر شخص بیمه شده متوفی ازدواج کند، کمک هزینه ازدواج به مقدار هجده برابر مقرری ماهانه خود دریافت خواهد داشت که در آن صورت حق دریافت مقرری ماهانه از وی سلب خواهد شد.

مقرراتی های بیمه مستمری سالانه

این برنامه برای مواردی چون کهولت سن، ازکارافتادگی و مرگ تنظیم شده است. اگر حادثه‌ای که در بیمه‌نامه قید شده است برای شخص بیمه شده رخ دهد و در صورتی که او حداقل دوره بیمه را سپری کرده باشد و شرایط لازمی را که در قانون بیمه اجتماعی قید شده است داشته باشد، در آن صورت شخص بیمه شده (یا وارثان در صورت فوت وی) حق دریافت مستمری بازنشستگی را خواهد داشت. اما اگر حادثه‌ای که در بیمه‌نامه قید شده است رخ دهد، ولی شخص بیمه شده حداقل دوره بیمه (حق بیمه) برای دریافت مستمری سالانه را سپری نکرده باشد، وی (یا وارثان او) حق بیمه پرداختی را باز پس خواهد گرفت.

مستمری بازنشستگی و شرایط آن. شخص بیمه شده که بازنشسته می‌شود، برای این که مقرراتی بازنشستگی کهولت سن را دریافت کند باید:

- حداقل شصت سال سن داشته باشد؛
- حداقل ۱۸۰ ماه حق بیمه پرداخت کرده باشد که می‌تواند به مقدار زیر تقلیل یابد: ۱۲۰ ماه، شامل ۳۶ ماه متوالی در پنج سال قبل از ترک استخدام که طی آن حق بیمه پرداخت شده باشد؛ یا شصت ماه متوالی قبل از تاریخ ترک استخدام.
- ولی اگر در طول پنج سال پس از آن که بیمه شده تحت پوشش نظام بیمه اجتماعی قرار گرفت، با شصت سال سن یا بیشتر بازنشسته شود و دوره ۱۲۰ ماهه لازم را به اتمام نرساندۀ باشد، در آن صورت با استفاده از دوره قبلی استخدام، مستمری بازنشستگی به او پرداخت خواهد شد.

مستمری بازنشستگی معلوماتی غیرشغلی و شرایط لازم. در صورتی که معلوماتی غیرشغلی شخص بیمه شده، بنا به تصمیم هیئت پزشکی ذی‌ربط، مورد تأیید قرار گیرد و شرایط زیر را داشته باشد، در آن صورت شخص بیمه شده برای دریافت مستمری بازنشستگی معلوماتی غیرشغلی واجد شرایط خواهد بود:

- شخص بیمه شده قبل از سن شصت سالگی چهار معلومیت شود؛
- معلومیت باعث ازکارافتادگی شخص بیمه شده شود و او نتواند حداقل یک سوم دستمزد قبلی

خود را در شغلی که داشته است و یا در شغل مشابهی که با توانایی‌ها، سن و استعدادهای جسمی، فکری و آموزش حرفه‌ای وی سازگاری دارد، تأمین کند؛

- از نظر پزشکی تأیید شده باشد که وضعیت معلولیت وی حداقل شش ماه به طول خواهد انجامید در این صورت وضعیت معلولیت بطبق همان مراحلی که در برنامه سوانح شغلی قید شده است تعیین خواهد شد. شخص معلول تا سن شصت سالگی تحت معاینات پزشکی دوره‌ای قرار خواهد گرفت و پس از آن حق بازنشتگی معلولیت قطع خواهد شد؛
- شخص بیمه شده حداقل ۱۲۰ ماه بیمه (حق بیمه) را کامل خواهد کرد که ممکن است به مقادیر زیر تقلیل یابد:

شصت ماه که از آن در طول سه ماه قبل از تاریخ ایجاد معلولیت باشد؛ یا سی ماه متوالی تا تاریخ ایجاد معلولیت.

روش محاسبه مقررات بازنشتگی، مستمری بازنشتگی پیزی یا معلولیت به نسبت یک پنجاه‌هم میانگین دستمزد ماهانه برای هر سال که حق بیمه پرداخت شده است، محاسبه می‌شود. فرمولی که برای این منظور به کار می‌رود به قرار زیر است:

مستمری بازنشتگی = تعداد سال‌هایی که حق بیمه پرداخت شده × $\frac{1}{5} \times$ میانگین دستمزد ماهانه در طول دو سال آخر که حق بیمه پرداخت شده است.

حداقل مبلغ مستمری بازنشتگی معلولیت غیرشغلی. حداقل مبلغی که تجویز می‌شود چهل درصد میانگین دستمزد ماهانه‌ای است که برای محاسبه مستمری بازنشتگی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مستمری شخص مراقبت‌کننده، بازنشتۀ معلولی که به کمک دائم دیگران در انجام فعالیت‌های روزانه خود نیاز داشته باشد، همانند برنامه سوانح شغلی، برای شخص مراقبت‌کننده مستمری دریافت خواهد کرد.

کمک عائله‌مندی. کسی که به سبب کهولت یا معلولیت مستمری دریافت می‌کند، برای افراد تحت تکفل خود نیز، طبق برنامه سوانح شغلی مستمری دریافت خواهد کرد.

حق مستمری بازماندگان. در صورت فوت شخص بیمه شده‌ای که شرایط لازم را برای

دریافت مستمری معلولیت دارد، یا در صورت فوت شخصی که مستمری کهولت سن یا معلولیت غیرشغلی دریافت می‌کند، افراد تحت تکفل وی، برطبق همان قوانین و شرایطی که در برنامه سوانح شغلی ذکر شد، واجد شرایط دریافت مستمری سالانه خواهند بود. به حق مستمری یتیم که قبلًاً ذکر شد، در صورتی که وی شرایط لازم را داشته باشد، این حق مستمری نیز اضافه خواهد شد.

کمک هزینه برای مراسم تدفین. اگر شخصی که به‌سبب کهولت یا معلولیت مستمری دریافت می‌کند فوت کند، سازمان عمومی بیمه اجتماعی موظف است به شخصی که هزینه‌های تدفین را تقبل می‌کند، بدون هیچ‌گونه شرطی، برای مراسم تدفین کمک هزینه پرداخت کند. کمک هزینه مزبور در صورتی قابل پرداخت خواهد بود که در سال آخر شخص بیمه‌شده حداقل شش ماه حق بیمه پرداخت کرده باشد.

کمک هزینه ازدواج. بیوه، دختر یا خواهر بیمه‌شده‌ای که ازدواج کند طبق برنامه سوانح شغلی کمک هزینه ازدواج دریافت خواهد کرد.

حق استمرار برخورداری از بیمه. شخص بیمه‌شده‌ای که حداقل پنج سال کامل حق بیمه پرداخت کرده باشد و کار خود را ترک نماید و نتواند کار دیگری پیدا کند که دوره پرداخت حق بیمه بازنشستگی خود را کامل کند طبق شرایط مندرج در قانون بیمه می‌تواند درخواست کند تا با پرداخت سهم کارفرما و سهم خود از حق بیمه برای مدت باقی مانده، و مطابق با قوانین و مقرراتی که بنابر تصمیم شورای وزیران صادر می‌شود، همچنان تحت پوشش نظام بیمه اجتماعی قرار گیرد.

- با ز پرداخت حق بیمه. شخص بیمه‌شده‌ای که نتواند شرایط لازم را برای دریافت مستمری بازنشستگی احرار نماید، می‌تواند حق بیمه خود را بازپس بگیرد مشروط بر این که:
- سن اش شصت سال باشد و به مدت حداقل شش ماه بیکار مانده باشد؛ یا
 - مبتلا به معلولیت غیرشغلی مطابق با شرح فوق شده باشد؛ یا
 - فوت کند.

در همه موارد فوق، این شرط وجود دارد که حداقل دوازده ماه حق بیمه پرداخت شده باشد. محاسبات بازپرداخت مبلغ بازپرداخت معادل است با جمیع کل حق بیمه پرداخت شده به علاوه پنج درصد مبلغ کل که به صورت کمک بلاعوض پرداخت می‌شود. بازماندگان واجد شرایط مبلغ بازپرداخت حق بیمه به بیوئ شخص بیمه‌شده متوفی، و در صورت نداشتن بیوئ به وارثان مذکور در زیر که شرایط دریافت مستمری یا مقرری بازنیستگی را مطابق با شرحی که در بالا ذکر آن رفت داشته باشند، به ترتیب زیر قابل پرداخت است:

- فرزندان (پسر و دختر)؛
- والدین، در صورت نداشتن فرزند؛
- برادران و خواهران، در صورت نداشتن فرزند و والدین.

تأمین بودجه

بودجه نظام بیمه اجتماعی از سوی کارفرمایان، کارگران و دولت تأمین می‌شود. حق بیمه کارفرما و کارمند منابع اصلی درآمد نظام بیمه هستند که توسط کارفرما به نسبت درصد ویژه‌ای از کل حقوق و دستمزد پرداختی ماهانه و در زمان معین به سازمان عمومی بیمه اجتماعی پرداخت می‌شود.

وضعیت مالی سازمان عمومی بیمه اجتماعی حداقل سالی یک بار مورد بازبینی قرار می‌گیرد. اگر نتایج این بازبینی نشانگر کسری باشد، در آن صورت دولت این کسری را جبران خواهد کرد.

منابع مختلف تأمین بودجه عبارت اند از:

حق بیمه در برنامه سوانح شغلی. حق بیمه به نرخ ثابت دو درصد دستمزد ماهانه کارگر است و منحصرأً توسط کارفرما قابل پرداخت است.

بنابر تشخیص رئیس سازمان عمومی بیمه اجتماعی، در صورتی که کارفرما نتواند اقدامات احتیاطی لازم برای حفاظت از کارگران در برابر حوادث شغلی را فراهم کند یا از قوانین و مقررات

ایمنی و بهداشتی شغلی متابعت نکند، این مبلغ به تدریج تا ۲/۵ درصد و حداکثر تا چهار درصد افزایش می‌باید.

حق بیمه در برنامه مستمری سالانه، حق بیمه به نرخ ثابت سیزده درصد دستمزد ماهانه کارگران است که هشت درصد آن را کارفرما و پنج درصد دیگر را کارگر می‌پردازد.

در صورتی که کارفرما هر دو مبلغ حق بیمه را به موقع پرداخت نکند، موظف است مبلغی معادل دو درصد حق بیمه پرداخت نشده بابت هر ماه تأخیر پرداخت کند.

یارانه دولت، دولت ملزم است در بودجه عمومی یارانه سالانه منظور دارد. مقدار این یارانه از سوی وزیر کار و امور اجتماعی در مقام وزیر ذی‌ربط در اعمال نظارت بر سازمان عمومی بیمه اجتماعی پیشنهاد می‌شود.

سود سرمایه‌گذاری، سودی که از سرمایه‌گذاری منابع مالی بیمه در شرکت‌های اقتصادی متعدد به دست آید، به درآمدهای نظام بیمه اجتماعی اضافه خواهد شد.

هزینه‌های اداری

هر یک از دو بخش بیمه، دارای مدیریت و حساب‌های جداگانه‌ای هستند. هیئت مدیره سازمان عمومی بیمه اجتماعی سهم هزینه‌های اداری هر یک از دو بخش را به آن بخش از بیمه واگذار می‌کند، مشروط بر این که هزینه‌های اداری سازمان از هشت درصد درآمدهای حاصله از حق بیمه پرداختی از سوی کارفرمایان و کارگران بیمه‌شده بیشتر نشود.

مدیریت

نظام بیمه اجتماعی به دو روش مرکزی و غیر مرکزی اداره می‌شود. تنظیم خط‌مشی و صدور مقررات و قوانین و آینین‌نامه از سوی هیئت مدیره و رئیس سازمان عمومی بیمه اجتماعی و با همکاری بخش‌های ذی‌صلاح در سازمان مرکزی صورت می‌گیرد. ولی اجرای واقعی نظام بیمه اجتماعی و ارتباط مستقیم با کارفرمایان و کارگران به عهده هفده دفتر محلی سازمان است که در شهرهای اصلی عربستان مستقر هستند و به جمع آوری حق

بیمه و پرداخت مقرری به بیمه‌شدگان، با استفاده از رایانه‌های مجهز به نرم‌افزارها و ساخت افزارهای جدید می‌پردازند. رایانه‌های تمامی دفاتر به رایانه اداره مرکزی در مقر سازمان وصل بوده و پایانه‌هایی در اختیار آنان قرار دارد که از طریق این پایانه‌ها، داده‌های مربوط به کارفرمایان و کارگران را وارد رایانه کرده، آن‌ها را پردازش می‌کنند و داده‌های لازم را دریافت می‌کنند. شبکه‌ای از میکروفیلم نیز به این منظور در اختیار آنان قرار دارد. به علاوه، استفاده از این‌گونه فن‌آوری به سازمان عمومی بیمه اجتماعی این امکان را داده است که عملیات مالی را خودکار کرده و با تعدادی از بانک‌های محلی و خارج از کشور در پرداخت مقرری بیمه اجتماعی به افراد ذی نفع در محل اقامت آنان همکاری کند.

اصلاحات آینده

طی پنج سال گذشته هیچ‌گونه تغییری در نظام بیمه اجتماعی به وجود نیامده است. ولی سازمان عمومی بیمه اجتماعی بر نتایج عملیات نظام مزبور، مشکلات اجرایی که نیاز به بهبود دارند، و نظرات و پیشنهادات چاپ شده در روزنامه‌ها و مجلات، توجه ویژه‌ای داشته است. سازمان عمومی بیمه اجتماعی متقادع شده است که باید نظام بیمه اجتماعی جدیدی به منظور دستیابی به اهداف و شرایط زیر به وجود آید:

- افزایش نسبت جمعیتی که از مقرری ماهانه بهره می‌گیرند؛
- گسترش دامنه پوشش، بهویژه در برنامه مقرری سالانه، به اقشار دیگری به غیر از کارمندان، از قبیل صاحبان حرف و خویش فرما؛
- بهبود کلی سطح مقرری سالانه و دستمزد؛
- تلاش برای هم سطح کردن مقرری‌های پرداختی تحت نظام بیمه اجتماعی با برنامه بازنیستگی دولتی که کارکنان بخش دولتی را تحت پوشش قرار می‌دهد؛
- ایجاد تعادل بین مقرری و حق بیمه پیشنهادی قابل پرداخت برای حفظ وضعیت مالی نظام بیمه اجتماعی.

**جدول ۱. توزیع منطقه‌ای افراد بیمه شده در بخش دولتی و بخش خصوصی
تا پایان سال ۱۴۵۱ هجری قمری (۱۹۹۵ میلادی)**

منطقه	% تعداد بیمه شدگان	% تعداد بیمه شدگان	% تعداد بیمه شدگان	جمع کل	دستی
مرکزی	۷۷۰,۲۸۰	۲۹/۶	۴۰/۵	۱۱۱,۱۰۰	سازمان‌های دولتی
غربی	۷۸۰,۹۹۶	۳۰/۶	۱۲۵,۱۶۲	۱۱۱,۱۱۸	سازمان‌های غیردولتی
۳۳/۲	۴۰/۵	۲۹/۵	۲۹/۵	۱۱۱,۱۰۰	۱۴۰,۶۲
۳۳/۰	۳۰/۶	۲۹/۶	۲۹/۶	۱۱۷,۰۷۶	۱۴۱,۷۹
۳۱/۰	۳۰/۶	۲۹,۸۸۸	۱۰/۹	۴۰,۹۸۰	۱۳۰,۰۲
۹۷/۱	۳۰,۳۲۹	۱۱/۰	۳۱,۲۱۰	۹/۹	۱۳۰,۰۲۱
۴۲,۳۱۴	۱۰۰/۰	۲۷۴,۱۱۴	۱۰۰/۰	۳۱۶,۴۲۸	۱۰۰/۰
					۸۷/۳
					۱۰۰/۰
					درصد

جدول ۳. توزیع افراد بینه شده بر حسب فعالیت اقتصادی و گروه سنی
تایپیان سال ۱۹۹۵ هجری قمری (۱۹۹۵ ملادی)

